

Toró T. Tibor, a Néppárt elnökének beszéde a Székely Szabadság Napján

2014. 3. 17.

Toró T. Tibor, az Erdélyi Magyar Néppárt elnökének beszéde 2014. március 10-én, Marosvásárhelyen, a Székely Szabadság Napján

Tisztelt emlékező közösség, kedves vásárhelyiek, székely-magyar testvéreim!

Legyünk most bárhol is, itt a Postaréten vagy bárhol a nagyvilágban, most lelkünk összekapaszkodik és szívünk együtt dobban. Idézzük meg együtt nagy költőnk, Szilágyi Domokos Prófétáját:

„hiába próbáltak annyian, de annyian, oly sok ideje már

leszoktatni az életről, ezer fortéllyal: könnyű lét ígéretével vagy súlyos

halál kényszerével, mézesmadzaggal vagy kilencfarkú macskával,

délibáb hatalommal, ólom rabsággal”

Hiába próbálnak annyian és annyiszor leszoktatni az életről, leszoktatni a szabadságról. Mert az élet: szabadság. És a szabadság: élet.

160 éve itt három ember az életével fizetett, félszáz társuk pedig sokévi börtönnel, azért, mert hittek ebben. A szabadságban, az életben. Abban, hogy szabadság nélkül, magyar-székely

szabadság nélkül nem érdemes és nem lehet élni, sem itt a Székelyföldön, Erdélyben, sem máshol, a Kárpát-medencében. A történelem furcsa fintora, hogy az akkori marosvásárhelyi – labanc magyar – polgármester is azon sürgölődött, hogy végrehajtsák az ítéletet, hogy leszoktassanak a szabadságról, az életről.

Eltelt 160 év, és bár látszólag ismétli magát a történelem, hiszen akkor is krími válság volt, mint most, sokat változott a világ körülöttünk. De minden önkény és háború, határtologatás és kisebbségi sorstalanság ellenére erős hitünk és meggyőződésünk ugyanaz maradt: **élni egyénként, közösségként csak szabadon lehet, csak szabadon érdemes.** Neve és kerete is van ennek – Székelyföldön és Partiumban, egész Erdélyben, Felvidéken, Délvidéken vagy Kárpátalján ugyanúgy hívják: **közösségi autonómia.** Száz éve cél és követelés. Ha hiszünk benne, jövőkép. Ha már a kezünkben van, közjogi eszköz mindennapi szabadságunkhoz. Az élethez.

Valljuk meg tehát együtt: hiába próbálnak leszoktatni róla, a szabad élet záloga, az autonómia **jogunk, jussunk, felelősségünk.** Amit könnyű lét ígéretével vagy súlyos fenyegetés kényszerével, mézesmadzaggal vagy kilencfarkú macskával, délibáb hatalommal vagy ólom rabsággal sem lehet elvenni, elvitatni tőlünk.

Nincs még a kezünkben, de elindultunk felé. Tudjuk, mit akarunk, nem igaz, hogy nem tudjuk. Bukarestben is tudják ezt. Azért próbálkoznak lebeszélni róla: néha a könnyű élet ígéretével, titkos paktumokkal vagy nyíltan, a nevünkben fellépőknek bársonyszéket és előjogokat biztosítva. Néha súlyos fenyegetés kényszerével, levetetve zászlónkat, korlátozva nyelvünket, lepusztítva és kirabolva szülőföldünket. Látjuk és átlátjuk. És nem nyugszunk bele, hogy nekünk csak ez jutott. Nem nyugodhatunk bele, mert felelősséggel tartozunk a szabadságért életüket adó elődeinknek, de még inkább az utánunk jövőknek.

Az autonómia a megoldás. Bármilyen, ami nem ezt segíti elő, az jó esetben pótcselekvés, de inkább zsákutca. Nem közösségi érdek, bármennyire is annak akarják láttatni. Ha a Székelyföld autonómiájának parlament elé terjesztése az újabb kormányzati kaland miatt már megint nem időszerű, megteszi azt az Erdélyi Magyar Néppárt, közösen a Székely Nemzeti Tanáccsal és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanáccsal. És igen, ha szükséges, Bukarestbe is elmegyünk, hogy nyomatékot adjunk követelésünknek.

Tisztelt egybegyűltek! Az erő és a lehetőség a mi kezünkben. Csak végig kell járni az utat, szabadságharcunkat megharcolni. Mindig békés szándékkal és eszközökkel, de határozottan. Tisztességgel és következetesen. A Székely Szabadság Napja ezt tudatosítsa bennünk: **az autonómia a megoldás!**